

Lovec in njegov pes.

(Prilika.)

Lovec zasledi zajca in poščuva psa nanj. »Zgrabi ga, zgrabi ga!« kriči mu lovec. Pes hiti na vso moč za zajcem in ga podi; slednjič ga dohiti in zgrabi z ojstrimi zobmi. Zdaj prihiti lovec k psu, prime plen za ušesa in zapove psu: »Pusti ga, pusti ga!«

Ubogljivi pes hitro izpusti ulovljeni plen, kateri njegov gospod stlači v lovsko torbo.

Ta prizor so videli vaščani, med njimi tudi star mož, ki jim ga pojasni tako-le:

»Skopuh je podoben temu psu. Skopost kriči: »Zgrabi, zgrabi!« Preslepljeni človek sluša in hrepeni strastno po častnem blagu. Slednjič pa pride smrt in mu zapove: Pusti, pusti! Revez mora zapustiti vse imetje, katero si je pridobil z velikim trudom, ne da bi se bil kdaj radoval svojega bogastva.«

Pridobivajmo si najpoprej zakladov, katerih nam ne vzame požrešna smrt.

Iz ital. prev. Kovačev.

Kratkočasnice.

1. **P t u j e c:** »Koliko je pa že ura?« — **D e č e k:** »Ravno kar je dvanajst«. — **T u j e c:** »Oj, bal sem se že, da je več«. — **D e č e k:** »O, to je bil prazen strah; pri nas ni nobenkrat več, kajti po dvanajstih se spet začne od kraja.«

2. **H l a p e c** kliče z dvorišča Janku v zgornje nadstropje: »Janko, hitro vrzi doli tisti zaboj, na katerem je zapisano, da se ne sme premetavati!«

3. **P r i v o j a k i h.** »Janez«, pravi major svojemu vojaškemu strežniku, »s konjem se moraš več pečati, ž njim govoriti!« — Drugo jutro pride major v hlev: »Kaj pa delaš, Janez?« — »Vi, gospod major, ste mi bili zapovedali, da moram konju kratek čas celati, ž njim govoriti; in ker mi nič prida ne pade v glavo, berem mu iz časnika.«

